

[Den fungerende boligminister.]

måler, men i Lindø by er lejerne forpligtet til at aftage vand fra det omtalte Munkebo Forsyningsselskab og betale det med 85 øre pr. m³, „vistnok den højeste pris på vand, der betales nogetsteds i dette land.“

Ved etableringen af de nye lejligheder ved Lindø viste det sig, at Munkebo Vandværk ikke var i stand til at dække vandforsyningen til de nye boliger. Det var derfor nødvendigt at etablere en vandledning fra Odense til Lindø, og udgifterne til denne ledning er betalt af Munkebo Forsyningsselskab. Det normale er, at lejerne betaler for vandforbruget gennem lejen, idet vandafgiften indregnes heri. I det foreliggende tilfælde, hvor størstedelen af lejlighederne har haver, måtte man forudse et meget uensartet vandforbrug lejlighederne imellem, og det ville derfor ikke være rimeligt at lade udgiften til vandforbrug indgå med et ensartet beløb på lejlighederne. Den retfærdigste ordning fandt man måtte være, at den enkelte lejer betalte sit vandforbrug efter måler.

Hvis man kunne få vand fra Munkebo Vandværk, ville dette for de fleste lejermål have betydet en taphaneafgift på 127 kr. årlig, og dette beløb svarer, efter hvad der siges mig, nogenlunde til, hvad en gennemsnitsforbruger må betale efter den af selskabet opkrævede afgift.

I det ærede medlems motivering for forespørgslen blev det endelig anført, at lejerne skal betale 800 kr. for den ydre elektricitetsinstallation.

Det er i det foreliggende tilfælde ordnet således, at lejerne kan vælge imellem 2 tariffer; de skal enten betale 13 øre pr. kWh og en årlig afgift på 105 kr. eller 15 øre pr. kWh og en årlig afgift på 90 kr. I de årlige afgifter er afdrag på tilslutningsafgiften inkluderet med 45 kr.

Andre huse i kommunen, der er tilsluttet den lokale transformatorforening, betaler ingen fast årlig afgift for elforsyning, men deres tarifpris er til gengæld 40 øre pr. kWh; det vil sige, at de ved et stort årligt forbrug

ville komme til at betale betydeligt mere i elektricitetsudgift end lejerne i Lindø.

Jeg tror, det ærede medlem vil erkende, at jeg har givet en ret detaljeret redegørelse for hele dette forhold. Jeg har altså på grundlag af oplysninger fra boligministeriet givet en nøgtern fremstilling af den trufne ordning, som har muliggjort løsningen af det vanskelige boligspørgsmål, der knyttede sig til anlægget af det store foretagende ovre på Fyn.

Forespørgeren (Aksel Larsen): Jeg erkender, at jeg har fået en ret detaljeret redegørelse, og jeg erkender også, at når man får en sådan detaljeret redegørelse mundtligt, ikke har haft lejlighed til at studere de papirer, hvorpå redegørelsen er bygget o. s. v., er det meget svært at gå ind på redegørelsen og tage en debat om den med det samme. Jeg har derfor ikke så mange bemærkninger at fremsætte ved denne lejlighed, men jeg må forbeholde mig på den ene eller anden måde at rejse spørgsmålet igen senere.

Jeg har den bemærkning om forholdet mellem boligselskabet, beboerne og forsyningsselskabet, at det er noget højst mærkeligt noget, at der i lejekontrakterne, hvorved lejlighederne udlejes til værftet, står — jeg tillader mig at citere —:

„Lejeren er undergivet de almindelige bestemmelser for levering fra Munkebo Forsyningsselskab A/S, og ejeren har ingen forpligtelse med hensyn til forsyningen med varme og varmt vand og er uden ansvar for forstyrrelse deri.“

Så vidt jeg har forstået huslejeloven — det er muligt, jeg ikke forstår den tilstrækkelig godt — er det deri fastsat, at det er ejeren af lejligheden eller boligen til udlejning, der har ansvaret for forsyningen med varme og varmt vand o. s. v., men her klarer man det ved simpelt hen at skrive i kontrakten, at det kommer aldeles ikke ejendomsselskabet ved. Det rager ikke ejeren af huset, det rager formodentlig heller ikke værftet; det er en sag, man må ordne med en